

tallet af den tjenstgjørende Styrke meget betydeligt, og det var idetmindste tildeels derfor, at den nye Armeepian af 1842 udkom, hvorved den tjenstgjørende Styrke forringedes. Man anerkjendte altsaa dengang, at man havde formeget tjenstgjørende Mandskab, man anerkjendte, at Antallet var saa stort, at det, naar det skulde lønnes nogenlunde anstændigt, var formeget for Landet at bære. Med Hensyn til det samme Ændringsforslag, skal jeg endnu gøre opmærksom paa, at den Reduction, som behøves for, at der kan bespares 200,000 Rbd., forholdsvis slet ikke er saa betydelig; det er jo meget langt fra, at man derved paa nogen Maade nærmer sig det Planmæssige, der bliver endnu en overordentlig Mængde extraordinaire Udgifter, om ogsaa denne Sum bespares. Den hele planmæssige Styrke, som forlanges, foreslaaer Udvalget at bevilge; fremdeles alle de overcomplete Lieutenanter i Linien, et ikke ringe Antal Reserveofficerer, alle de 3605 overcomplete Recrutter, der skulle indøves næste Aar. Alt dette har Udvalget ikke gjort nogen Indvending imod. Udvalget har fremdeles foreslaaet, at der skal bevilges Lønning til 600 Trainkudste, der ligeledes er ude over det Planmæssige, og om ogsaa de 200,000 Rbd. bespares, vil der alligevel være Lønning hele Aaret igjennem til omtrent 1700 overcomplete Menige. Udvalget har hverken gjort nogen Indsigelse mod den ordinaire Lønning eller mod de betydelige Tillæg, der ere blevne forlangte, og naar Udvalgets Forslag tages tilfølg, vil der alligevel ikke alene blive bevilget de ordinaire 3 Millioner, men endnu omtrent 1½ Million extraordinært. Det forekommer mig derfor, at man paa ingen Maade kan sige, at Udvalgets Forslag ere ubillige.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har anstillet en Sammenligning mellem Styrken i Aarene 1837—39

og den nuværende Styrke, saaledes som jeg selv allerede tidligere har gjort, og han har yttret, at den Styrke, som dengang holdtes, var for stor, og at man derfor nedfattede den; men den ærede Rigsdagsmand har aldeles ikke bevist, at den var for stor. At man nedfattede den, skete af oeconomiske Grunde, som dengang, i den dybe Fred, var det Overvejende. Nu siger den ærede Rigsdagsmand, at den Reduction, som Udvalget har paatænkt ved Ændringsforslaget under Nr. 32, ikke er større, end at den godt kan forenes med Tjenestens Bestridelse; efter hvad han tidligere har sagt, gaaer den ud paa at reducere 1400 Mand i den tjenstgjørende Styrke for hele Aaret, eller 2800 Mand for ½ Aar, men disse 1400 Mand, der saaledes skulle reduceres i et heelt Aar, ere accurat Forskjellen mellem den nuværende tjenstgjørende Styrke og den, der havde i de tre Fredsaar, jeg før omtalte; altsaa med eet Ord, Udvalget vil, at uagtet Forholdene nu ere saa totalt forskjellige fra hvad de vare for 14 a 16 Aar siden, skal Styrken nu være accurat den samme som dengang. Den ærede Rigsdagsmand roser sig af, at Finantsudvalget har bevilget Penge til det langt større Antal Recrutter, som Ministeriet har forlangt, men han glemmer, at dette langt større Antal Recrutter er forlangt for at føde Rigsdagen, der selv har udtalt Duffet derom. Trainkudsternes Nødvendighed er ikke bleven modbevist; den ærede Rigsdagsmand synes at dolere over, at Ministeriet i sit tidligere Svar til Finantsudvalget ikke har detailleret, hvortil de skulle anvendes, men han havde den Godhed dertil at sige, at, om det ogsaa var blevet meddeelt, vilde det ikke have forandret Finantsudvalgets Anskuelse, og altsaa er der ikke sket nogen Ulykke derved, at Finantsudvalget først har faaet det at høre i Aften, naar det finder, at det slet ikke giver noget Lys i Sagen.